

IKSZIKSZÍ

AZ ÁLTALANOS VÁLLALKOZÁSI FOISKOLA LAPJA

12
2012

12
DECEMBER

XVII. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

XXI. SZÁZAD

HOLA HATÁR?!

Továbbtanulás korlátok nélkül! NEM CSAK DIPLOMÁT ADUNK!

Sajnos az utóbbi időben hozott törvényi változások egyre nagyobb akadályokat görgetnek a továbbtanulni vágyó középiskolások elé. Főiskolánk ezt a korlátot enyhítendő segítő kezet nyújt a szorgalmas, ambíciózus fiataloknak. Hogy hogyan? Önköltséges alapképzésre vagy felsőoktatási szakképzésre felvételt nyert hallgatóink közül azok, akik – a felvételi eljárásban szerzett összpontszám alapján – elérték az intézményi Felvételi Bizottság által megállapított ponthatárt, intézményi (50, illetve 100%-os) támogatott képzésben kezdenek meg tanulmányaikat, sőt, eredményük alapján a további félévekben is pályázhatnak támogatásra. Mindez a teljes önköltséget megfizető hallgatókra is érvényes. A támogatást elnyerőknek nem kell a végzés utáni időszakra szóló kötelezettséget tartalmazó hallgatói ösztöndíjszerződést kötniük (nincs „röghöz kötés”).

Ha felkeltette érdeklődésed ez a lehetőség, gyere és ismerkedj meg közelebbről intézményünkkel az ÁVF Nyílt Napon! Mint oly sok éve már, ebben a tanévben is két alkalommal nyújtunk bepillantást a főiskolai életbe a továbbtanulni vágyóknak: december 12-én és február 6-án, mindkét alkalommal reggel 8-tól délig.

MTÜ 2012 az ÁVF-en

Régóta az ÁVF egyik előnyének számít, hogy tanárai nem csak oktatók, de többségük a maga szakterületén aktívan dolgozó, elismert szakember is. A Magyar Tudomány Ünnepe ezért a tudományok fejlesztéséről és újításáról is szól. Ünneplő tanáraink és kollégáik hatalmas tudását, amelyet a hétköznapi életben nekünk is átadnak.

Az idei rendezvény a „Gazdasági Kormányzás az Európai Unióban” címet viselte. Ezen a napon az iskolát elárasztották azok a szakterületükön elismert előadók, akik saját kutatási témáikról tartottak beszámolókat. Az ez évi esemény legalább olyan jó, ha nem jobb volt, mint az előző években. Az első plenáris ülést Andor László, az Európai Bizottság foglalkoztatásért, szociális ügyekért és társadalmi összetartozásért felelős biztosa tartotta. Az enyhén provokatív „Európa Elrablása 2.0” címmel megtartott második előadást Forgács Imrénének köszönhetjük. Egy ebéd-szünettel később hat különböző szekciót látogathattunk meg, ezek késő délutánig tartottak, és tele voltak érdekes, új, izgalmas témákkal. A zárásban a szekciók vezetői összefoglalták a szekció-üléseken elhangzottakat. Idén az esemény nem csak a tudományról szólt, hanem magáról Európáról és egy kicsit annak sorsáról, lehetőségeiről is, ezáltal még megfoghatóbbá, befogadhatóbbá téve azokat a témákat, amelyekről nap mint nap tanulunk.

Fazekas Zsolt

Rövid hírek

Van véleményed? Most elmondhatod. Értékelj te is az elmúlt félév óráit, vizsgáit, tanárait! Erre ad lehetőséget az OMHV (Oktatói Munka Hallgatói Véleményezése). A kitöltéssel kapcsolatban további információkat a félév végén a weboldalon, valamint a HÖK paravánján találhatsz. Használd ki a lehetőséget, hisz a te szavad is számít!

Főiskolai tanári kinevezésben részesült oktatóink: Karcics Éva, Vágány Judit, Kertész Krisztián, Joó András, Miklós Ágnes Kata, Bajor Tibor. Gratulálunk, és további eredményes munkát kívánunk!

Bővült az ÁVF szakirányú továbbképzési kínálat. A szakirányú végzettség neve: vállalati és vezetői coach. Coaching alatt személyre, illetve csoportra vonatkoztatott tanácsadó, de elsősorban fejlesztői támogatás értendő. A képzés célja a vezetők fejlesztése, valamint a résztvevők személyes vagy szakmai képességeinek és magatartásának tudatosítása és alakítása. A szakirányú továbbképzések teljes listája és bővebb leírása a www.avf.hu-n olvasható.

Nyelvtanulás extrákkal

Az ÁVF-en a nyelvtanulás nem csak nyelvtanból és igeidőkből áll – számos interaktív program és iskolán kívüli tevékenység teszi színesebbé.

A nemzetközi kapcsolatok szaknyelvi angol óráinak keretében látogatást tettünk a Kanadai Nagykövetségen, ahol lehetőségünk nyílt bepillantást nyerni az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) munkájába. Szakértőktől kaptunk információkat az aktuális kül- és belpolitikai eseményekről, problémákról, így közelebbről megismerhettük a nemzetközi szervezetek és külügyi képviselők intézményi felépítését. A Nagykövetségen átfogó képet kaptunk Kanada arktiszi politikájáról, a UNHCR képviselőjének előadása pedig rámutatott arra, hogy milyen a menekültek helyzete Magyarországon. Mindkét program rendkívül jó lehetőségeként szolgált a nyelgyakorlásra is, ami azért fontos, mert az idegen nyelvek ismerete manapság már elengedhetetlen. Az ÁVF jó hangulatú, biztos nyelvtudást adó képzésekkel segíti a hallgatókat, hogy könnyedén helyt tudjanak állni a nagybetűs életben. Gyertek nyelvet tanulni, és töltsétek hasznosan ezt a néhány évet a főiskolán!

Pászthory Dóra, Erdélyi Katalin NT/II.

Gólyabál 2012

November 29-én érkezett el az a várva várt alkalom, melyet Barney Stinson, az „Így jártam anyáttal” vígjátéksorozat sokak által kedvelt karaktere e két szóval jellemezze: „suit up!”, vagyis „öltözz ki!”.

Idén a gólyabálnak az UP! The Club adott otthont, és az est fényét emelő programokon túl Julia Carpenter és az Indokalatlan és Giorgio Blues is hozzájárult a remek hangulathoz. A dj-knek (Chris M és Baka Szabolcs) és a különböző zenei stílusoknak köszönhetően mindenki megtalálhatta a neki tetsző muzsikát. A rektori köszöntőn, eskütételen és a HÖK elnök beszédén túl érdemes külön kiemelni a gólyatáncot, amelyet idén is Mészáros Máté László tanított be, és csodásan sikerült, de a bálkirály és bálkirálynő választást sem lehet szó nélkül hagyni. Idén Barabás Tamás és Deák Dalma hódították el a koronát. Annak, hogy ne csak a jelöltek izguljanak, a tombolahúzás és az értékes nyeremények szolgáltattak alapot. A nyertesek megtanulhatnak rúdtáncolni, bringóhintózhatnak a Margitszigeten, és két szerencsés még az EFOTT-on is ott lehet.

Porcsin Zoltán

Ezerízű sztori

December 4-én ismételten megrendezték az Ezerízű ÁVF nevű gasztronómiai délutánt. Ezen a közösségformáló rendezvényen az iskola étterme kitarja kapuit, hogy mindenki megkóstolhassa a csapatok különleges főztjeit.

Bár a rendezvény már több éves múlttal rendelkezik, minden alkalom egyedi, ez pedig a különböző témáknak köszönhető.

Emlékezzünk vissza, hogyan is kezdődött mindez! Az ötlet „kifőzője” Novák Mária, a nemzetközi koordinátorunk és Németh Zsuzsa rendezvényszervezőnk volt. 2008-ban az iskola rengeteg Erasmusos diákot látott vendégül, ennek révén pedig felmerült egy olyan rendezvény ötlete, ahol kultúrák és ízek találkozhatnak egymással. Az esemény sikere akkora volt, hogy még abban az évben ismét rendeztek egyet. Kezdetben még nem voltak előre megadott témák, csak különböző nemzetek ételeit mutatták be a csapatok. Azóta olyan tematikus délutánokat tartottak, mint Alma, Krumpli, Szőlő, Tej(út), és a tavalyi Répa, Retek, Mogoró. Az események mindegyikére kaptak támogatást is különböző szervezetektől, ennek köszönhetően még ízesebbek lehetnek az összejövetelek.

Minden évben elhangzik az igény, hogy jó lenne diákokból összeállt több csapatot is látni (a tanárok az ideit kivéve mindig főztek nekünk). Ez az én véleményem szerint is nagyon jó lenne, mert a tavalyi „főzés” az Ikszikszí csapatában életem talán egyik legjobb élménye volt itt a főiskolán. Hiba lenne bárkinek is kihagynia egy ilyen alkalmat. Szóval jövőre is gyertek el az Ezerízű ÁVF-re, és ha igazán jól akarjátok érezni magatokat, akkor alkossatok csapatot, és hozzatok össze közösen valami finomat! Mi örömmel várunk titeket és a tanárokat!

Fazekas Zsolt

Akik kitűntek a tömegből ÁVF TDK 2012

November 30-án, a 2012. évi Intézményi Tudományos Diákköri Konferencián 19 hallgató 18 dolgozattal, 4 szekcióban számolt be több hónapos kutatómunkája eredményéről. A legkiemelkedőbb teljesítményt nyújtó hallgatók előtt ezzel egy új lehetőség is kihívás tárult fel, az Országos Tudományos Diákköri Konferencián tovább emelhetik iskolánk jó hírét. Idén szerkesztőségünk két tagja is kiérdemelte a továbbjutást.

Az idei versenyről OTDK-ra továbbjutó hallgatóink:

TÁRSADALOMTUDOMÁNYI SEKCIÓBÓL:

Hambalkó Zsuzsanna, Babusa Emese, Mikulás Éva, Tamás Júlia

MARKETING SEKCIÓBÓL:

Horváth András, Szőke Szilvia

HUMÁNERŐFORRÁS-GAZDÁLKODÁS SEKCIÓBÓL:

Varró Ágnes, Kovács Zsófia

NEMZETKÖZI TANULMÁNYOK SEKCIÓBÓL:

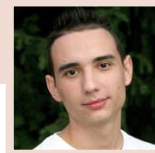
Erdélyi Katalin, Khalifa Ali Hasan, Bacsza Eszter, Gulyás Barbara
Kiemelkedő munkájáért különdíjban részesült:

Kovács Péter (Marketing szekció)

Tóthová Enikő (Humánerőforrás-gazdálkodás szekció)

Minden versenyzőnek és felkészítő tanárnak gratulálunk!

„Ha abban tudsz dolgozni, amit valóban szeretsz, akkor a legjobbat tudod kihozni magadból”

Volt hallgatónkkal, Papp Bencével beszélgettem, aki márciusban diplomázott az ÁVF-en, nemrég megkapta a Magyar Sportmenedzser Társaság 2012. év Fialat Sportmenedzser Hallgatója díját.

Szakedolgozatodban a magyar labdarúgók menedzselését, piaci értékét, érvényesülésük nehézségeit vizsgáltad. Azóta ezzel komoly elismeréseket váltottál ki. Tudnál erről egy kicsit bővebben mesélni?

Amikor államvizsgám után vagy öt perccel a konzulensem, Szeredi Pál tanár úr kijött a tereméből, és mosolyogva odajött hozzám, azt mondta: „Bence, gratulálok, a vizsgabizottság tagjai még most is a dolgozatáról beszélnek!” Már az írás befejezésekor éreztem, hogy ebben sokkal

több lehet. A Puskás Ferenc Labdarúgó Akadémián már jól ismertek, és szóltak, hogy a dolgozatom nagyon érdekelné őket. Megkértem, hogy tartsak erről egy előadást az ösztöndíjasoknak. Sikeresen felkeltem az érdeklődésüket, mert három órás előadás kerekedett belőle, volt olyan képkocka, ahol 20-25 percet álltunk, mert vitatkoztak az akadémisták. A következő alkalommal az U19-es akadémistáknak tartottam előadást, és utána vastappsal távoztam. Az edzőjünkkel is beszélgettem utána. Sok dologban egyetértett velem, aminek nagyon örültem, hiszen egy 30 éve ebben a körben dolgozó szakember ismerete el a munkámat. Nemrég pedig az UEFA „Elit Youth A” képzés keretei között volt szerencsém előadást tartani az NBI-es klubok utánpótlásért felelős szakmai igazgatóinak. A tény, hogy a szakma legjobbjainak tartottam előadást, nagy lökést adott, melynek eredményeként hamarosan az MLSZ (Magyar Labdarúgó Szövetség) edzőképzési rendszerébe épül bele az előadásom. Emellett jövőre nyílik az Akadémián egy könyvtár, amelynek a szakedolgozatom lesz az első komoly alappillére. Ez a három-négy elismerés tudja bennem tartani a lelket. Erre tudok támaszkodni akkor, amikor nem tudok lemenni edzésre.

Igen, hiszen te ez előtt labdarúgó voltál...

Szomorú a múlt idő használata így 22 évesen, miután hat éves korom óta futballoztam. Futballoznék még mindig, ha a két lábamból mindkettő használható lenne. De sajnos nem az, ugyanis a bal térdemet négyezer műtötték.

Az életed meghatározó része volt a foci, de, ha jól tudom, először nem erről a témáról akartál írni.

Amikor kiválasztottam a témát, volt egy nagyon jó ismerősöm a Dreher sörgyárnál. A szakedolgozatnak úgy kezdtem neki, hogy van egy remek kapcsolatod, aki sok mindenben tud segíteni. Mikor felmentem a Szeredi tanár úrhoz, ő megkérdezett, hogy miből is élek, mit csinálok, milyen is az életem. Nagyon örülök, hogy ő lett a konzulensem. Megkérdezte miért nem a labdarúgásról írok, ha bár már nem foci, de benne élek, írjak róla!? Megmutatta, hogy hogyan kellene elindulnom. Gondolkodtam rajta, és zseniális ötletnek tartottam. Végül ugyanazokkal a mutatókkal vizsgáltuk meg a futballistákat, mint bármilyen termékkel tettük volna.

A szakmában nagyon elismert embereket is sikerült végül elérned, meginterjúvatnod a szakedolgozatodhoz. Ezt hogyan vitted véghez?

A beszélgetés után a kezembe vettem az irányítást. Felkerestem a menedzsereket, kiválasztottuk azokat a játékosokat, akik belekerülnek. Elindult szépen ez az egyeztetés, ami nem volt olyan egyszerű. Például Dzsudzsák Balázst Dagesztánban nem könnyű utolérni innen Biatorbágyról, ahol én lakom, mégis úgy érzem, minden a kezem alá játszott abban az időben.

A sérülésem miatt éppen rehabilitáción voltam, és az egyik gyógytornán után véletlenül összefutottam Dzsudzsák Balázssal. Ő is éppen ott járt, hat nappal előtte volt egy kulcsonttörése. Odamentem hozzá és elmondtam, hogy mit szeretnék. Nagyon pozitívan állt a kérdéshez. Megbeszéltünk egy időpontot pár nappal későbbre, majd felhívott, hogy az mégsem jó. Visszarendelte a csapata Oroszországba. De következő héten már tudtunk találkozni. Sok élménnyel gazdagodtam és rajta keresztül jutottam el az ügyeit intéző, Fülöp Ferenchez és Vörösbaranyi Józsefhez. Később sikerült interjút készítenem Filipovics Vladannal is. Ők hárman a szakmában rendkívül elismert és sikeres sportmenedzserek. A dolgozatomról még annyit szeretnék elmondani, a legfontosabb célja az volt, hogy a két öcsémnek, akik szintén labdarúgók, tudjak segíteni azáltal, hogy egy kis betekintést nyerhettem ebbe a szakmába és sikerült nagyon jó kapcsolatokat kiépítenem. Úgy látom, hogy volt értelme munkát, energiát fektetni ebbe.

Mit javasolnál a most szakedolgozatot íróknak?

Ha abban tudsz dolgozni, amit valóban szeretsz, akkor a legjobbat hozhatod ki magadból. Nem lehet tudni, hogy amit az államvizsgádra elkészítesz, szakedolgozatként leadsz, abból miként tudsz majd profitálni a későbbiekben. Viszont ha ezt tudatosan felépíted, magad legjavát adod bele, annak lesz hozadéka a későbbiekben.

Tehát a későbbiekben is ebben szeretnél elhelyezkedni?

Az ÁVF után sportmarketinget, sportszervezést tanulok a Testnevelési Egyetemen. Ezen a területen szeretnék mindenképp dolgozni. Nagyon komoly sikernek tartom a pályámon, hogy én lettem idén az Év Fialat Sportmenedzser Hallgatója díj nyertese, amit magától a Magyar Sportmenedzser Társaságtól vehettem át. Ez a díj méltó elismerése a munkámnak, amit a zsűri szakmailag a legjobbnak ítélte a döntősök között; a díjat hagyományteremtő módon első ízben osztották ki 2012-ben.

A pályázat döntőjében a Nike Budapest Félmaratonra kellett készítenem termék- és szolgáltatásfejlesztési ötleteket, marketing- és kommunikációs tervezetet, ebből prezentációt is tartottam. Az anyag készítésekor már úgy éreztem, hogy ez az, ami nekem való, ezt szeretném legfőképpen csinálni. A marketing és a sport területén szeretném kihozni magamból a maximumot, hiszen itt van a legtöbb rejtett tartalékom.

Nagy Tamás

Porcsin Zoltán
rovatvezető

A szelek urai

A vitorlázók repülő hollandi osztályában versenyző Majthényi Szabolcs – Domokos András páros idén kilencedik alkalommal szerzett világbajnoki címet a kaliforniai Santa Cruzban. Szabolccsal sikereiről, céljairól és a vitorlázáshoz fűződő kapcsolatáról beszélgettem.

Hogyan kerültél először kapcsolatba a vitorlázással?

Mivel édesapám edző volt, tulajdonképpen beleszülettem a sportágba, a testvérem és én már kiskorunkban megismerkedhettünk vele. A Balatonon nőttem fel, hét éves koromban kezdtem el versenyezni, és már akkor megfogalmazódott bennem, hogy a csúcspont, ahova el szeretnék érni, az a repülő hollandi kategória.

Melyik volt az első komoly versenyed?

1980-ban, nyolc évesen már indultam a Magyar Bajnokságban, 1983-ban pedig először sikerült megnyernem, és ez jó ugródeszka volt a külföldi versenyek felé. Végül 1994-ben Ausztráliában szereztem meg az első világbajnoki címemet.

Mennyire költséges egy ilyen sport, részesültök állami támogatásban?

A külföldi versenyek tekintetében milliós nagyságrendekről beszélhetünk. Az állam főként az olimpiai osztályokat segíti, sajnos a mi kategóriánk már nem tartozik ezek közé. Folyamatosan leépítik a támogatásokat, és az utóbbi öt évben már nem részesülünk semmilyen állami szinten. Saját erőből, szponzorok segítségével, az egyesületünk révén (Spartacus Vitorlás Egylet), valamint a Somogy Megyei Önkormányzat segítségével juthatunk el a versenyekre. Ők azok, akik mellettünk állnak, és ha nem is tudnak mindig anyagi támogatást adni, de legalább erkölcsileg elismerik az eredményeinket. Sajnos most szponzori szempontból eléggé zavaros a helyzet. A legtöbb helyen próbálják lefaragni a marketingköltségeket, így felettünk is lebeg a kard, hogy bármikor megszűnhet a támogatásunk.

Az 1992-es olimpiát követően a sportág kikerült az olimpia programból, hogyan élted meg mindezt?

Meglehetősen balszerencsés volt, hogy pont akkor történt mindez, amikor már mi is indulhattunk volna Domokos Andrással. Mivel ez egy eléggé bonyolult hajóosztály, sok év kell addig, amíg az ember teljesen kitapasztalja. Mi már az első évben jól versenyeztünk, egyből berobbantunk a magyar élvonalba, és lett volna esélyünk, arra hogy már az akkori olimpiai szintet is megfussuk, a '96-os olimpiára pedig lett volna még bő négy évünk felkészülni. Az olimpiai részvétel sajnos csak egy vágvágalom maradt, de akkoriban számunkra ez egy elég nagy csalódást jelentett.

Mi motivál, milyen új kihívásokat látsz még annak ellenére, hogy eddig milyen eredményeid voltak?

Vannak olyan újítások, lehetőségek, amelyeket igyekszünk elsőként megragadni, és azokból a maximumot kihozni. Mindig van egy olyan fejlesztő periódus, amikor gondolkodni kell, együtt kell működni más iparágak képviselőivel, és ez egyfajta kihívást jelent. Másrészt pedig az újabb versenyek lehetőséget adnak a megmérettetésre és további célokat szolgáltatnak. Önmagában a vitorlázás is elég ahhoz, hogy jól érezzük magunkat, de egy világversenyt előtti edzőtábor is inspirációt adhat a folytatásra. Az alapvető célunk: egészséges módon, normális, sportszerű körülmények között további címeket nyerni, amelyekkel hírnevet szerezhethetünk az országnak és a klubunknak. Jó lenne még jövőre, hazai pályán – Balatonföldváron – megszerezni a tizedik világbajnoki címünket is. Sajnos itthon még nem sikerült

vb-t nyerni, kétszer voltunk másodikak, így ez is motivál, de éppen ez az egyik legnehezebb feladat.

Egy világbajnoki futam a teljesítőképesség határát feszegeti, mennyi van még benned, meddig folytatnád?

Bár tényleg elég megterhelő egy ilyen verseny és a felkészülési időszak is, de úgy gondolom, a mostani szinten erőnlételeg tíz év még legalább benne van a párosunkban. A nagyobb kérdés a finanszírozási része, mert anyagi szempontból a szponzoroktól függünk. Általuk tudunk nemzetközi versenyekre kijutni és az élmezőnyben maradni, de ha ez mégsem sikerülne, attól még itthon szívesen folytatnánk a vitorlázást.

Milyen veszélyekkel kell szembenézni egy óceáni versenyen?

A legutóbbi amerikai vb-n a nagy köd okozott nehézséget. A legtöbb csapattal egyetemben mi is hangoztattuk, hogy olyan körülmények között nem lett volna szabad tovább folytatni a versenyt. A látási viszonyok nem tették lehetővé, hogy biztonságosan lehessen vitorlázni. Szerencsére egy-két boruláson és eltévedésen kívül senkinek nem esett komolyabb baja. Mivel nem nyílt vízi, hanem partközeli futamokról van szó, ezért nem nevezném különösebben veszélyes sportágnak.

Minek köszönheted sikereidet?

A tudatos felkészülés elengedhetetlen. Nagyon precízen meg kell határozni azokat a legfontosabb dolgokat, amelyek gyakorolására, tesztelésére szükségünk van, de szerencsére a több évtizednyi vitorlázás felhalmozódik az emberben, és olyan tudássá alakul, amit nagyon jól fel lehet használni a versenyek alatt. Ami szintén nagyon fontos, az a páros együttműködése; mi 1988 óta együtt vitorlázunk, és ez nagyon nagy előnyt jelent. Akkora tapasztalatunk van, és jól kiegészítjük egymást, ez pedig a legtöbb egységben nincs meg. Hasonlóan gondolkozunk és hasonlóak a céljaink is.

Porcsin Zoltán

Névjegy

Majthényi Szabolcs

Született: 1972.02.01.

Magasság: 180 cm, Súly: 78 kg

Végzettség: ELTE PPK testnevelés-földrajz szak

Legjobb eredményei: kilencszeres világbajnok (1995, 2002, 2003, 2004, 2006, 2009, 2010, 2011, 2012), négyszeres vb-2. (1996, 2001, 2005, 2009), négyszeres Európa-bajnok (1997, 2000, 2006, 2012), Eb-2. (2008), Eb-3. (2003)

Karácsonyi Kertészet

Karácsonyi István, iskolánk GM szakos hallgatója megengedte, hogy bepillantsunk életébe, és kis ízelítőt kapjunk a saját vállalkozás adta sikerek, lehetőségek és határfezetegek világából.

Mivel teltek az utóbbi hónapok?

A korombeliekhez hasonlóan én is egyidejűleg dolgozom és tanulok, az iskolát már csak levelezős szakon tudom folytatni a családi vállalkozás miatt. Zöldségtermeléssel foglalkozunk Cserkeszőlőn, főként paprika termesztésével. Ezen kívül állattartással is bővült a tevékenységi körünk az utóbbi hónapokban. Így egyik folyamat támogatja a másikat, biztosítva a természetes körforgást.

Hogyan jött az ötlet, hogy ilyen nagy és egyedülálló üzletbe kezdj?

A családomban édesapám és édesanyám is vállalkozó így nem teljesen tanácstalanul vágtunk bele a cégalapításba. Az ötlet onnan származik, hogy elnézve a környező gazdaságokat és az országos mezőgazdasági termékek piacát, nagy igény van minőségi és árban megfizethető termékekre. Ezt a piaci rést szerettük volna betölteni. Létrehoztunk több mint egy hektár területen körülbelül 60.000 tő paprikából egy raschel hálóval lefedett ültetvényt. Visszajelzések alapján ez volt idén a legnagyobb terület az országban, amit így fedtek le.

Milyen nehézségek merültek fel az alapítás kapcsán?

Elsőként a területvásárlás és a megfelelő mezőgazdasági berendezések megszerzése volt. Minden pénzünket ebbe fektettük, és csak reméltük, hogy megtérülnek a kiadások. A szakmai tudás elsajátítása is újabb feladat elé állított. Elvégeztem egy mezőgazdasági képzést, hogy az alapvető tudást megszerezsem, így a vállalkozói papírokat is ki tudtam váltani, a támogatásokat megpályázni. Nagyon lényeges volt, hogy valami innovatív és nem mellékesen megfizethető termelést alkalmazzunk. Nem akartuk a már „bevált” sátras termesztést, de a teljesen szabadföldit sem. Olyan megoldást szerettünk volna, ami ötvözi mindkét módszer előnyeit, de kiküszöböli a hátrányait. Minden ötletet saját magunk valósítottunk meg. Egyedüli segítőnk egy szaktanácsadó biológus, a szentesi DélKerTész munkatársa, ő ellenőrzi a növények egészségét, fejlődését.

Voltak határok, melyeket nehezen, vagy nem is tudtál átlépni? Gondolok itt a fizikai és mentális küzdelmekre...

Igen, voltak. Először is meg kellett küzdenem magammal, rá kellett jönnöm, hogy közepes teljesítménnyel nem érhetem el a céljaimat. Komoly erőfeszítést igényel a gazdaság életben tartása, és egy fél ember nem elég ennek a feladatnak az ellátására. Főszezon előtt hétköznap a napi 12 óra munka az átlag, és a hétvégékre jutó iskola is sok időt elvesz. Teljesen összefolynak a hetek, nincs különbség hétfő és vasárnap között. Az első hónapokban volt rá példa, hogy már a teljes végkimerültségig hajszoltam magam. Nagy ellenfelem az adminisztráció, a bonyolult adózási rendszer kiismerése és persze a mindennapos papírmunkák is. A közeljövőben ezen mindenképpen szeretnék változtatni.

Milyen feladataid vannak még idén?

A betakarítási időszaknak már vége van, de a feladatok nem szűntek meg. Most jönnek az utómunkálatok, a rendrakás és a téliesítés. Végre több időm juthat a fejlesztésekkel és a kapcsolatok építésével foglalkozni. Tervem a további gépek beszerzése és az öntözőrendszer automatizálása is. A fogyasztókhoz fűződő kapcsolaton is változtatni szeretnék: eddig a nagykereskedőké volt a megtermelt áruk értékesítése, és ezzel arányosan a magasabb haszon. Céloom ezt az értékesítési utvonalat lerövidíteni. Szeretném bővíteni a termékpalettát is. Eddig a kápia és a tv paprika volt a fő termény, a következő szezonban már más zöldségekkel is kiemelten szeretnék foglalkozni, így egyfajta vetésforgóban termelni.

Milyen kapcsolatokkal rendelkezik a cég? Milyen mérföldköveket sikerült elérnetek?

Büszke vagyok arra, hogy a kiemelkedő minőséggel sikerült felhívjunk magunkra nagyobb cégek figyelmét is. Ilyen például a Monsanto Hungária Kft., akiktől már első évben is kaptunk próbapalántákat és -vetőmagot tesztelésre. Nagy eredményeink közé tartozik az is, hogy a Global Gap tanúsítványt megszereztük. Ennek köszönhetően a fő vásárlónk, Németország, egyre nagyobb igényt mutat zöldségünkre.

Hogyan összegeznéd az idei évedet?

Ez az év nagyon vegyesen és gyorsan telt el. Rengeteg munkánk és fáradtságunk van a cégben, de megérte, mert a következő szezonra még az eddiginél is profibb és felkészültebbek leszünk. A fejlesztésekkel és a saját értékesítéssel új lehetőségek nyílnak meg előttünk és bízom abban, hogy ennél csak még jobb évet zárunk jövőre!

Csoltkó Zsuzsanna

Távol és mégis közel

Germáné dr. Vastag Györgyi főiskolánk német nyelvtanára, a Záróvizsgaközpont igazgatója, az XXI lektora, és 2012. szeptember 1. óta a Hágeni Távegyetem Budapesti Távtanulási Központjának az igazgatója.

Mi jut eszébe a határ szóról?

Az egykori jugoszláv határ mellett, a tőlünk 100 méterre húzódó földsvárat jelentette számomra ez a szó, a senki földjét, amit azért őriztek, hogy ne lehessen átmenni egy olyan faluba, ahol a lakosság felének a mi falunkban volt a rokonsága. Mostanában a világban kezdenek lebomlani a határok. Ez a szó szoros és a szó átvitt értelmében is fontos számomra.

Egy német egyetem magyarországi központjának az igazgatója...

Igen, a Hageni Távegyetem, amelynek Budapesten vagy egy távtanulási központja, az egész világból „érkezett” 80.000 hallgatójával Németország legnagyobb állami egyeteme. Alap- és mesterszakon, doktori iskolában közgazdász, jogász, informatika-matematika és bölcsészettudományi karon folyik a képzés. Aki Németországban egyetemen vagy főiskolán szeretne tanulni, az vagy nappali tagozatos, vagy munka mellett távoktatásban tanul. A távoktatásban a tanulmányok ütemét saját maguk határozzák meg a hallgatók. A tananyagot postán kapják meg, ezt egészítik ki a Moodle rendszerben hozzáférhető segédanyagok. Aktívan használják az online lehetőségeket, tanulócsoportokba szerveződnek, tutorok, mentorok segítségét veszik igénybe. Bár több ezer kilométer választja el őket, mégis napi kapcsolatban van a Kínában tanuló kínai és a Pécsen tanuló magyar hallgató, s közelebb vannak egymáshoz, mint akik egymás mellett ülnek az órán, nappali tagozaton.

Hogyan került kapcsolatba ezzel az egyetemmel?

Magyarországon 23 éve van jelen az egyébként 34 éves egyetem. Az első tíz évet itt, az ÁVF épületében töltötte. Igazgatója nyugdíjba ment, s egy többfordulós nemzetközi pályázat útján választották ki az utódját. Vettem egy nagy levegőt, s némi biztatás után pályáztam: úgy gondoltam, az egyetem számára is tudom kamatoztatni a német nyelvtudásom, az üzleti világban, a közoktatásban és a felsőoktatásban szerzett tapasztalatomot.

Szerintem most különösen nagy fantázia van a Hageni Távegyetemen a németül jól beszélők számára: nincs tandíj, a tananyag-költség 120 euró modulonként, de egy sikeresen teljesített szemeszter után ösztöndíjra is lehet pályázni.

Milyen kiválasztási folyamat során döntöttek Ön mellett?

Ha jól tudom, tizenötön pályáztunk. Nagyon izgalmas feladatokat kellett megoldanunk: prezentációt tartottunk, levelet írtunk, szituációs játékot kellett eljátszani – szóval teljesen „nyelvvizsga-feelingem” volt. Az utolsó forduló Hagenben zajlott egy hét fős bizottság előtt... Na jó, ha azt akarja kérdezni, igen, egy kicsit izgultam...

Milyen gyakran utazik Hagenbe?

Most a „betanulási” időszakban kétszer voltam egy-egy hétre. Nagyon nagy ez az egyetem, rengeteg mindent kellett, lehetett megtanulnom, személyesen látnom. Fontos volt, hogy a kollegákkal legalább egyszer „élőben” is találkozzak. Egyébként videokonferencia rendszeren keresztül tanácskoztunk (a hallgatóink szóbeli vizsgái is így zajlanak).

Mi motiválja az állandó változásra, újításra?

Minden és mindenki változik körülöttünk, akkor mi hogyan maradhatnánk ugyanazok? Nagyon szeretek tanítani, a hallgatók szigorúan vett órai teljesítménye mögött érdekel a háttérük, az életük, mindaz, ami a tanulmányaikra hatással lehet. Ennek a világnak az ismeretében kell nekem is fejleszteni magam. Az visz új utakra, hogy a korábbi tapasztalataimat valamilyen új összefüggésben tudom használni. A távoktatás a mai (és jövőbeni) kommunikációs eszközökkel, a mai életformánk mellett nagy lehetőségeket rejtő oktatási-tanulási forma. Ebben hiszek, ez motivál a mostani feladatomban.

Mindemellett még az iskolaújságunk lektora is. Miért kezdett bele?

A főiskolai közéletnek szerettem volna részese lenni. Szerencsére az XXI szerkesztőségében „online üzemmódban” működünk, a lektorálást éjszakai műszakban hétfőként is lehet végezni.

Előfordult már az, hogy elérte azt a bizonyos határt?

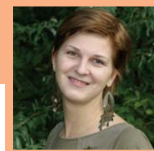
Többször eljött az a pont, amikor azt éreztem, hogy nem tudok újat hozzátenni ahhoz, amit korábban csináltam. Nehéz döntés: lehet a kényelmes dagonyát, vagy a kockázatosabb váltást választani. Van, amikor bejön. „Csak” át kell lépni a korlátainkat.

Karsay Marcella

„A nyelv lebontja és felépíti a határokat. Én azért dolgozom, hogy lebontsuk azokat, s magyar hallgatók számára német nyelvtudással és német diplomával utat nyissunk a nemzetközi munkaerőpiachoz.”

Élet határok nélkül

Az 1990-es években volt egy igen népszerű tv-show, amely a „Játék határok nélkül” címet viselte. A célja az volt, hogy a résztvevő országokat közelebb hozza egymáshoz, és ezáltal segítse az EU kohéziós erejének növelését. A műsor hatalmas sikereket ért el, a megszűnését csak anyagi jellegű problémák okozták. Ugyan akkor még nem tudhatták, hogy két évtized múlva milyen irányba fejlődik a világ, de mi már tudjuk, hogy nemcsak egy játék képes lebontani a határokat, hanem a technológia is.

A XXI. század már nem csak a földrajzi határok megszüntetésére képes, hanem minden egyes nap újabb és újabb dimenziókat nyit meg az emberiség előtt. Aki számára az internet használata már a mindennapok természetes velejárója, nehezen tudja elképzelni az életet nélküle. Ha azonban a nagyszülőknél járva halljuk a régi történeteket, mindjárt érezhetjük, hogy volt idő, mikor még a földrajzi távolságok nem voltak ilyen

könnyen áthidalhatóak. Az egyre bővülő lehetőségek és technikai eszközök azonban már-már azt az érzést keltik, hogy a hétköznapi napokban sincsenek igazi határok, hiszen mindent el lehet érni, és mindent meg lehet valósítani.

Napjainkban pillanatok alatt bármit elérhetünk, megrendelhetünk, megnézhetünk, elolvashatunk az internet segítségével. Nem kell gondolkodnunk rajta, mit és hogyan valósítsunk meg, a keresőprogramok még ebben is segítenek. De mindezt vajon meddig lehet még fokozni? Lesz-e egy olyan elméleti vagy technikai határ, amely gátat szab mindennek? Hasznos-e egyáltalán egy ilyen „határtalan” világ az emberiség számára?

Hosszú vitát lehetne erről témáról folytatni, hiszen a határtalanságnak megvannak az előnyei és a hátrányai is. A határok elhagyása addig jó, amíg a mértékletesség megvan. Az viszont egészen bizonyos, hogy sok esetben csak az tudja, hol a határ, aki már átlépte azt.

Kovács Zsófia

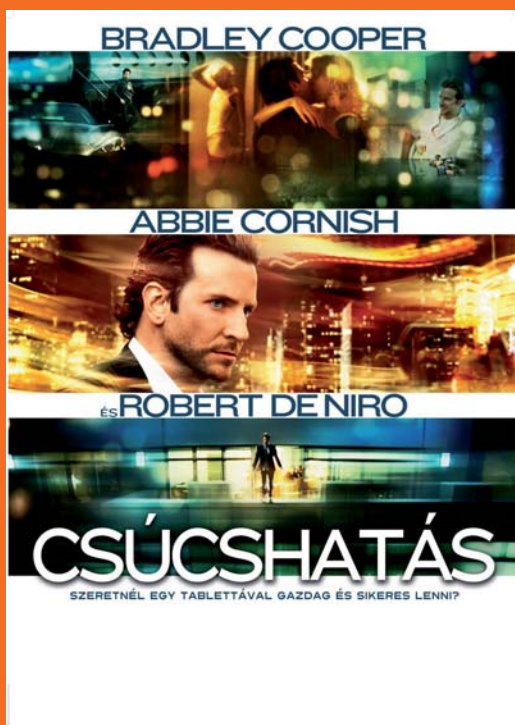
Vizsgaidőszak – tippek a túléléshez

1. Kezdd el időben beszerezni a még hiányzó anyagokat a vizsgákhoz!
2. Mérd fel az egyes tantárgyi követelményeket, és írd össze, hogy nagyjából mennyi idő kell a vizsgára való felkészüléshez!
3. Készíts „vizsgarendet”, hogy áttekinthesd, mikor mit kell tanulni!
4. Készíts napi beosztást, hogy egy adott nap mit kell megtanulnod, gyakorolnod!
5. Találd meg a neked leginkább megfelelő tanulási módszert! Ha még nem tudod melyik is az, kísérletezz!
6. A vizsga előtt próbáld meg időben lefeküdni, mert ha nem vagy kipihent, még arra sem fogsz emlékezni, amit elvileg megtanultál.
7. A sikeres vizsga után pár órára vagy, ha megengedheted magadnak, akár napokra is kapcsolj ki, hogy tiszta fejjel tudj nekikezdeni a következő tananyagnak!

Filmajánló

– Csúcshatás

A témához kapcsolódóan jutott eszembe a Csúcshatás című film, amelynek angol címe jóval több jelentést hordoz: Limitless – vagyis határtalanul. A film remekül mutat be egy olyan élethelyzetet, amelyben a határok megszűnnek és eltűnnek.

Állítólag agyunk kapacitásának csupán 10%-át használjuk ki. Vajon milyen következményekkel járna, ha elménk teljes erejét a céljaink szolgálatába állíthatnánk? Mit érhetnénk el, és mi lenne az ára? Ez az alkotás erre keresi a választ.

A film jól ábrázolja, hogy minden máshoz hasonlóan a világban az emberi természet is keretek közé van szorítva, bár sajnos sokszor erről nem veszünk tudomást, és próbálunk úgy tenni, mintha ezek a határok nem léteznének.

Főhősünk is így tesz, és egy „csodaszer” segítségével meg is tapasztalhatja azt, vajon milyen egy olyan világban élni, ahol minden lehetséges. Ha szeretnétek egy kicsit kikapcsolódnival a vizsgaidőszakban, nézzétek meg a filmet, és döntsétek el, vajon mennyire lenne jó, ha a filmben bemutatott kis pirula nem csak a filmvászonon lenne képes hatását kifejteni, hanem a való életben is.

SUDOKU

	5			8			
2				5	1		6
		8	2		5		
3	9				8		
		5			3		7
						6	1
5	3	9	1	7			8
7				3	4	1	

Kommentár nélkül

Bizonyára sokan sokfélét hallottatok Janics Natasa ügyéről. Gondolom, néhányan még mindig nincsenek teljesen tisztában a részletekkel, íme egy cikk, ami összefoglalja a történet fő mozzanatait. Írásom során állást foglalok az ügyben, ám ezt kommentár nélkül teszem, Janics Natasa menedzserét, Csonka Gábort „használok szócsóként”.

- Június 18.: a szegedi önkormányzat bizottsága döntött: visszavásárolják Janics éttermét, amit a sportlónőnek nem volt ideje üzemeltetni
- a londoni olimpián Janics Natasa párosban ezüst, kétszáz egyesben bronzérmet szerzett
- augusztus közepén egy szerb kajakedző arról beszélt, Janics hamarosan visszatérhet hazájába
- Janics ezt tagadta, de azt nem, hogy Londonban találkozott a Szerb Olimpiai Bizottság elnökével, Vlade Divaccal, aki megvigasztalta, miután látta a csalódottságát
- szeptember 20.: kiderült, Janics férje, Andrian Dusev edzői állást kap Szerbiában, Janics is követné
- két nap múlva a szerb szövetség kitwittelte, három klaszszissal erősödnek, Janics mellett Benedek Dalma, valamint Dusev húszéves fia, Krisztián is áttelepül
- szeptember 27.: Janics bejelentette távozását a magyar szövetségnek
- három nap múlva kiderült, 150 ezer euró a versenyző kivásárlási ára
- október 4.: a belgrádi sajtótájékoztatón már Janics és férje is szerb melegítőben jelent meg
- Divac azt mondta, a magyarok nem kérnek Janicsért pénzt
- október 10.: Janics elbúcsúzott Magyarországtól, és arra kért mindenkit, ne gyűlöljék
- a szegedi polgármester, Botka László nem hagyta jóvá, hogy Janicstól 25 millió forintért visszavásárolják a 2007-ben szerzett éttermét
- október 17.: kiderült, hogy a szerbek nem tettek visszautasíthatatlan ajánlatot Dusevnek, fizetni pedig továbbra sem hajlandóak
- október 24.: a magyar szövetség elnöksége határozott: 150 ezer eurót kér egy héten belül
- október 31.: a szerbek nem fizettek

(http://sportgeza.hu/kajakkenu/2012/11/06/elkurtuk_ ezt_a_janics_ugyet/)

„Szerintem ő mindvégig úgy érezte itt magát, hogy mégsem a mi kutyánk kölyke. Síri csend volt a 2004-es válogatón, amikor legyőzte Kovács Katalint. Seholyt sem ünnepelt szó, őszinte, szívből jövő gratu-

láció.” „Ő csak itt tudott nagy versenyző lenni. Könyörgöm, akik árulózzák, gondolják át ezt a helyzetet. Mit árult el? Maximum a Szerbiát, egyéni céljaiért, hogy kiteljesedjen. Mi pedig ezzel nagyon jól jártunk, mert a győzelmi táncakor vele együtt örültünk. És mégiscsak magyarul mondta, hogy én vagyok a világ legboldogabb embere az athéni célban, pedig akkor az ember nem gondolkodik, az adrenalin azt hozza elő belőle, amire először gondol. És nem szerbül mondta, és nem betanulta a mondatot” – fogalmazott Csonka, aki szerint nagyon megviselte Janicsot, amikor hazugnak bélyegezték, mert ugyan van sok rossz tulajdonsága – hisztis és önféjű -, de mindig igazat mondott.

„A legmocskosabb szájú drukkernek is azt ajánlom, gondolja végig azt a tíz évet, amit itt töltött velünk, és amikor örültünk a sikereinek. Szabad-e ezt szembeállítani egy vagy két nekünk nem tetsző mondattal? Szabad-e a sérelmeinket így levezetni? Ehelyett mi így bántunk el az elmúlt tíz év legsikeresebb magyar sportolójával. Biztos, hogy ezt érdemelte, biztos, hogy kiérdemelte ő ezt?”

„Jó lenne végre tisztázni, miért is haragszunk rá, miért is kellene őt büntetni, milyen rosszat tett nekünk, mert végső soron egy büntetés lenne neki, ha öt év múlva nem kapná meg a nagyjából neki havonta járó 280 ezer forintot, amiért tisztességgel és becsületesen megdolgozott. Nagyon szomorú a helyzet, ha az a demokrácia, hogy egy bulvárlap politikuskok felszólítását kezdeményezi törvényt módosításra, népi kezdeményezéseket sugalmaznak, akkor én nem kérek belőle” – állította.

„Hányszor hallottuk régebben külföldön sportoló nagy magyar bajnokoktól: hazahúz a szívük. Tudom, más világ volt. De az ő esetében miért nem lehet ezt megérteni? Emberek, Natasa a legszebb és sportszempontról legfontosabb éveit Magyarországnak adta! Tíz év alatt világversenyeken 41 aranyérmet szerzett Magyarországnak, amit az országtól sohasem vehetnek el. Az a három olimpiai arany is mindörökké ott marad a 168 magyar olimpiai arany között. Az élete most úgy alakult, hogy hazamegy. Fájni fog, persze, ha majd esetleg a dobogó tetején látjuk a jövő évi duisburgi világbajnokságon szerb színekben. A hálára akkor nem fogunk gondolni, de azért próbáljuk meg. A hála gyorsan múlik, de még egyszer mondom, ereje teljében Magyarországot erősítette és gazdagította.” – mondta Csonka.

(http://sportgeza.hu/kajakkenu/2012/10/12/mi_is_a_bune_hogy_buntetni_kellene_janicsot/)

Süveges Péter

Mi volt az, ami felkeltette az érdeklődésedet az Erasmus program iránt?

Évente számos hallgató utazik el külföldre, hogy tapasztalatait, nyelvtudását gyarapítsa. Sokan a kötelező szakmai gyakorlatukat

Çağrı Toktamış
– Turkey

Erasmus means exchange, exchanging cultures, languages, knowledges, experiences. It means you will have friends from all around Europe, maybe even from all around the world (that's not a joke). So this was my last year in college and some of my friends have been to Europe with this programme before. I knew that it's gonna be nice and productive with Erasmus. Budapest was one of the central options for me and I ended up in here. This programme needs energy to fulfil all necessary paperworks with your university and European Union and bank issues, but one day when your plane lands, you feel like you really did it. After that a new journey starts for you and all the things will happen to you depends on how much you are willing to know more. I wanted to know as much as I can so it has been a delightful journey for me. But don't forget every journey has an end. And endings are always bitter.

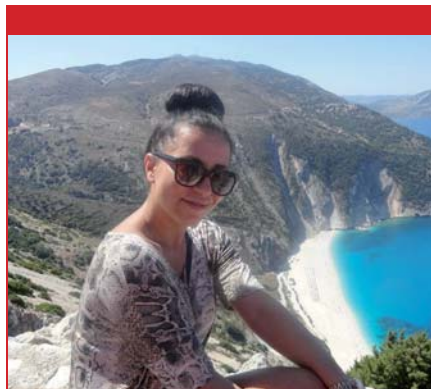
Az Erasmus cserét jelent: a kultúrák, nyelvek, tudás, tapasztalatok cseréjét. Új barátokat szerezhetsz egész Európából, de talán az egész világból is, és ez nem vicc! Az utolsó otthon töltött évemben pár barátom már megjárta Európát a program segítségével. Tudtam, hogy jó és hasznos lesz, ha én is jelentkezem. Budapest volt a fő célpontjaim egyike, és végül itt is kötöttem ki. A program sok-sok energiát követel: például a papírmunkák a saját iskoláddal, az EU-val, és persze a bankokkal is. De amikor a géped landol, úgy érzed: megcsináltad! Ekkor egy teljesen új kaland kezdődik meg a számodra, és a dolgok csak attól függenek, hogy mennyit akarsz kihozni belőlük. Én annyit akartam tudni, csinálni, amennyit csak lehet, így számomra

ez egy remek, izgalmas utazás. De nem szabad elfelejteni, hogy minden utazásnak vége szakad egyszer, és a vég – sajnos – mindig keserű kicsit.

Bacsa Eszter
– NT

Engem leginkább egy új, más kultúra megismerése, a nyelvtanulás motivált, illetve ki szerettem volna próbálni, hogy hogyan boldogulok önállóan egy idegen országban, 2000 km-re a hazámtól. Csodálatos egy év van mögöttem és nem csak annyival lettem több, hogy már a felsőfokú olasz nyelvvizsgára készülök, hogy sok új, érdekes emberrel ismerkedtem meg és barátkoztam össze, vagy rengeteg gyönyörű helyet láttam, hanem egy új, tágabb világszemlélettel is gazdagabb lettem.

Nagy Brigitta
– GM

Egy előadáson ülve csoporttársammal (Kemény Zsófiával, akivel végül együtt megyünk) isteni szikraként hasított be-

lénk a gondolat, hogy ugyan menjünk már. Régebben is felvetődött már bennem a terv, viszont több dolog is ellene szólt, például az, hogy hosszú, boldog párcapcsolatban élek, így eddig lebeszéltem magam róla. A történethez hozzátartozik, hogy körülbelül három napunk volt megkérdezni Novák Máriát a részletekről, majd beszerezni, elkészíteni minden jelentkezéshez szükséges dokumentumot, otthon engedélyt kérni, megbeszélni a piszkos anyagiakat, a lehetséges célországok közül kizárni azokat, amelyek nem szimpatikusak számunkra. Végül úgy döntöttünk, hogy Hollandiába megyünk. Szerencsére sikerült elnyernünk az ösztöndíjat, jelenleg intézzük a szükséges papírokat, kiutazást, szállást.

Ez az ötödik évem a főiskolán, a felsőfokú szakképzés elvégzése után most gazdálkodási és menedzsment szakra járok.

A következő félévben fogok utoljára iskolapadban ülni, mindenképpen meg kellett ragadnom ezt a lehetőséget

Munkatapasztalataimból kiindulva tudom, hogy milyen fontos a munkaerőpiacon a valós nyelvtudás. A közel félév külföldön tartózkodás legfontosabb része számomra az angol nyelvtudásom tökéletesítése. Ezalatt az idő alatt megismerkedhetek más kultúrából jövő emberekkel, és olyan kapcsolatokra tehetek szert, melyek a jövőben még számomra válhatnak.

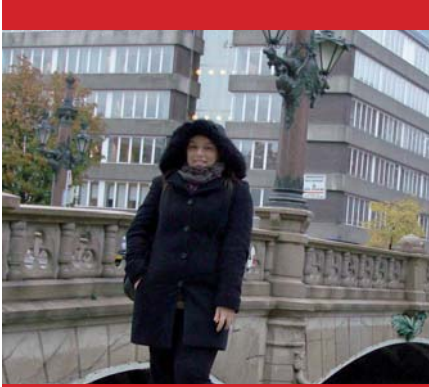
Bejárhatok egy országot, olyan helyekre juthatok el, melyeket turistaként valószínűleg nem lenne lehetőségem meglátogatni. Izgatottan várom ezt az utazást, remélem, tele leszek pozitív élményekkel, és kellemes tapasztalatokat oszthatok meg mindenkivel hazajövetelem után.

Erasmus 2013

Ha kacérkodtál már a külföldön tanulás gondolatával, akkor itt a remek alkalom!

Milyen tapasztalatokkal gazdagabban tértél haza a külföldi utazás után?

töltik idegen nyelvű országokban, közülük többen is rabjai lesznek az élménynek, és kint „ragadnak” a későbbiekben.

Kis Klaudia
– GM

Hollandiában, Utrechtben töltöttem három hónapot egy hölgnél, aki nemzetközi vállalati tanácsadással foglalkozik. A szakmai gyakorlat sokkal kevésbé szől – az Erasmus esetében sokat emlegetett – mindennapos buliról. Munkahelyed van, ahol minden nap teljesítened kell. Cserébe valós képet kaphatsz a külföldi cégek napi működéséről, és nemzetközi tapasztalattal bővíthet a szaktudásod. Az én tapasztalatom az, hogy nagyon nehéz három-hat hónapra gyakorlati helyet találni külföldön, de miután ezt az akadályt sikerrel vettem, komolyan foglalkoztak velem. Ügyfélértárgyalásokon, nagykövetségi megbeszéléseken, pályázattírásban vettem részt a kint töltött idő alatt, majd hazateérkezésem után is tartottam a kapcsolatot a főnökömmel, és egy magyarországi cégalapításban is segédkeztem.

Mindenkinek ajánlom, aki a jövőben külföldi munkavállalást tervez, és szeretné megta-

pasztalni a dolgos hétkönapoknak azt a formáját, amikor a munkáját megbecsülik, és minden nap tanulhat valamit. Ha erre vágysz, fogadj meg egy tanácsot: szánj minimum fél évet az intenzív keresésre!

Nagy Csaba
– VFV

Herningben, Dániában töltöttem el két szemesztert az aarhusi egyetemen, majd önértékelésből nyári munkán maradtam. Céltom az volt, hogy kipróbáljam magamat egy más kultúrában, egy más környezetben: hogy mennyire vagyok képes önállóan helytállni, valamint hogyan fejlesszem önmagam, nyelvtudásom. Rengeteg élménnyel gazdagodtam odakint, sok jó baráttra, kapcsolatra tettem szert. Pozitívabb életfelfogással tértem haza, ami megváltoztatta a gondolkodásmódomat. Nyitottabb lettem az új dolgok felé, bármikor visszamennék.

Akinek van lehetősége rá, csak ajánlani tudom! Nem fogtok csalódni!

Neuhauser Kristóf
– VFV

Bő egy éve kezdődött a „dán misszióm” csoporttársammal és immár barátommal, Nagy Csabával. Mielőtt belevágtunk, nem tudtuk pontosan mi vár majd ránk, csak abban voltunk biztosak, hogy egy életre szóló élménysorozat fogja kezdetét venni. Így is lett!

Kerek tíz hónapot (két szemesztert) sikerült Herningben az Aarhus Egyetem marketing és vállalati innováció mesterszakán tanulnunk. A kötelező tárgyaikk mellett ingyen tanulhattuk a dán nyelvet is az egyetemen, alapfokú nyelvvizsgálóval tértünk haza. Az újdonsült dán mellett természetesen az angol volt a kommunikációs nyelv, amit mindketünk magasabb szintre emelt. Dániában szó szerint mindenki folyékonyan beszél az angolt, így sehol nem jelentett gondot megértetni magunkat.

A bicikli egész évben az első számú közlekedési eszköz. Ingyenes, egészséges, és a városban sokszor gyorsabb, mint az autó. Mi az egyetemtől két km-re lévő kollégiumban voltunk elszállásolva 20-25 cserediákkal egyetemben. Amint időnk engedte, közös programokat (Legoland, Aarhus, Koppenhága, Malmö látogatása) eseményeket, vacsoraeseteket szerveztünk a többiekkel. Mind a két félévben nagyon jó kis csapat kovácsolódt össze, sokakkal barátként búcsúztunk el egymástól.

Mind szakmailag, mind emberileg nagyon sok hasznos tapasztalattal lettünk gazdagabbak. Én idén szeptembertől Koppenhágába tettem át székhelyem, ahol egy dán hangszerkereskedő cégnél töltöm a szakmai gyakorlatomat.

Mindenkinek csak ajánlani tudom Dániát. Fejlett, tiszta, nyugodt és barátságos ország. Tökéletes környezetet a fejlődésre!

A tavaszi félévben ismét nyitott a lehetőség Erasmus tanulmányi vagy szakmai gyakorlati ösztöndíj megpályázására. A pályázati felhívás, amely tartalmazza a jelentkezés feltételeit és határidejét is, a tavaszi szemeszter első felében jelenik meg, érdemes tehát figyelni.

A partnerintézmények listája folyamatosan elérhető a Főiskola honlapján, a Szervezeti egységek/Nemzetközi Igazgatóság menüpont alatt.

Ha személyesen érdeklődnél a program részletei iránt, nézz be a Nemzetközi Igazgatóságra (408-as szoba)!

Novák Mária Nemzetközi Koordinátor

Ha rabul ejt Távol-Kelet...

Csontos Dániellel beszélgettem, aki 26 évesen, friss diplomásként Hong Kong-ban tölti mindennapjait szakmai gyakorlaton a UBS-nél. Tapasztalatait egy skype interjú során osztotta meg velem.

Az AIESEC-en keresztül jutottál ki szakmai gyakorlatra Hong Kong-ba. Hogyan kerültél először kapcsolatba a szervezettel?

Először 2009 tavaszán kerültem kapcsolatba az AIESEC-kel. Bár korábban is hallottam már a szervezetről, mindaddig vagy halogattam a csatlakozást, vagy éppen lecsúsztam a határidőről. 2011 szeptemberében, hazatérve egy koreai egyetemről csatlakoztam ismét, de ekkor már célzottan kerestem álláslehetőséget. December elején kerültem be a rendszerbe, ekkor azt is meghatároztuk, milyen szakterület érdekelne engem. Hong

testvéreimet, aki ösztöndíjas volt itt, úgy döntöttem, szerencsét próbálok én is. Magamnak kerestem gyakorlati munkát 21 évesen, nem sok tapasztalattal magam mögött, mindenféle végzettség nélkül. Innen ered ez a szerelem, amit az idő egyre csak elmélyített.

Neked mint európai embernek mennyiben volt más egy teljesen új környezetben élni, dolgozni?

Bár a munka meglehetősen monoton, rengeteget tanulhatok. A határidők szűkösek, de mindig történik valami váratlan dolog. Főként Hong Kong-i kollégáim vannak, akik elég kedvesek, mosolygósak, de ezek a kapcsolatok felszínesek. Otthon sokkal közvetlenebb mindenki, itt az időjárásnál és hétvégi programoknál ritkán merülünk mélyebbre egy beszélgetés során.

Mi a legnagyobb kihívás, amivel a munkád és a Hong Kong-ban töltött hétköznapjaid alatt szembesültél, és szívesen megosztanál velünk?

Minden kezdet nehéz. Először a saját tartalékaidon élsz, mivel fizetést csak az első hónap végén kapsz. Nagyon pörgős minden, a világ összes pontjáról érkeznek ide külföldiek. Érzed a nagyváros hatását, naponta öt-tíz

új emberrel ismerkedhetsz meg. A cégem AIESEC közössége rendkívül jó, különböző konferenciákat, vacsorákat, kirándulásokat tartunk.

Mik a terveid a jövőre nézve? El tudnád képzelni, hogy Ázsiában eresztesz gyökereket, vagy inkább hazatérnél?

Minden a lehetőségektől függ. Egy dolgot tudok, itt családot alapítani nem érdemes a magas költségek miatt, hiszen Hong Kong-é az egyik legdrágább ingatlanpiac a világon. Ha lenne rá alkalmam, maradnék még pár évig, de inkább otthon vagy valahol Európán belül képzem el a jövőmet, mivel hosszú távon ez lenne számomra kényelmesebb.

Te mint egy világot bejárt, tapasztalt fiatal diplomás, mit tanácsolnál azoknak, akik még nem vettek részt csereprogramban és szakmai gyakorlaton?

Nagyon fontosnak tartom a kapcsolatokat. Ha teheted, minél több embert igyekezz megismerni, cégen belül és kívül is. Emberek döntenek emberekről, sikered úgy lehet, ha személyesen ismernek, megkedvelnek. Ez az én ázsiai alaptapasztalatom. Nyitottnak kell lenni a világra, élni kell a lehetőségekkel. Az AIESEC programjai által rengeteg hasonló érdeklődési körrel rendelkező embert ismertem meg én is. Végzés előtt mindenképpen érdemes a segítségükkel külföldi szakmai gyakorlatra menni. Ekkor már készen állsz, és elfogadhatsz olyan munkalehetőségeket, amelyek maradásra bírhatnak hosszabb távon, legyen az a hely akár több mint nyolcezer kilométerre az otthonodtól.

Amennyiben kipróbálnád magad egy szakmai gyakorlati vagy önkéntes program keretei között, keress minket az internship.aiesec.hu oldalon vagy érdeklődj a dorkasara.meszáros@aiesec.net címen!

Tóth Anett Andrea

Kong és Kína adott volt, mivel beszélek kínaiul, és voltam is itt korábban. Amikor az UBS feltöltötte az álláslehetőséget, rögtön megpályáztam. Az első, januári interjú után nem hívtak vissza, viszont február elején mégis megkerestek. Április első hetében kezdődött a gyakorlatom, a rengeteg procedúrával együtt, és ehhez hatalmas segítséget kaptam mind az itthoni, mind a kinti AIESEC-től.

Az önéletrajzodból is kitűnik vonzódásod a keleti kultúrák iránt. Honnan ered ez a „szerelem”, és miért éppen Hong Kong?

Véletlenül alakult így. Először, amikor 2007-ben jöttem ki egy hónapra meglátogatni a

Balaton fénnyvarázs

A ködös-párás időszak megunhatatlan élményei közé tartoznak a varázslatos színű és hangulatú napkelték-naplementék megfigyelése.

Siófokról október közepén a távolba tekintve a központi égítüstünk korongja a Badacsony vulkánikus formációjának sziluettje mögött merül le a látóhatár alá. A tó gazdag madárvilága és a vékony fátyolfelhőzet teszi festőivé az amúgy is felejthetetlen látványt. Naplementekor a légkörben jelen levő por

és vízcseppek hatványozzák a színárnyalatok erősségét, amelyek a refrakció hatásával együtt látványosan érvényesülhetnek. A szemünkbe kis szögben beérkező napfény spektrumából a vörös szín szóródik legkevésbé, ahogy a napkorong alacsonyabbra kerül, a kékhez közeli összetevők jelenléte csökken, miközben a narancsos árnyalatok élénkülnek. Egy naplemente megfigyelésének alkalmával nyomon követhetjük, amint az egyre jobban alábukó Nap színe fokozatosan vörösésbe hajlik, miközben alakja elliptikussá, majd csepp alakúvá torzul, pereme pedig bizarr módon töredezetté válik.

Forrás: http://www.ng.hu/Fold/2012/11/voroslo_napkorong_az_oszi_egen

Szabolcs Bernadett

Interaktív egycsatorna

A Startup Weekend-en már jól szerepelt, sőt a legjobbnak bizonyult a Sopreso névre hallgató magyar projekt, ezzel az eredménnyel pedig bekerült a Global Startup Battle döntőjébe.

A szoftver lehetővé teszi, hogy az előadó már a prezentáció megtartása közben adatokat kapjon arról, mi és mennyire tetszik a hallgatóságnak. A közönségben felmerült kérdésekről már azelőtt kiderül, hogy mennyire értékesek, mielőtt feltennék azokat. Ráadásul az előadó arról is folyamatosan visszajelzést kap, hogy a hallgatóság mennyire élvezzi vagy épp unja a prezentációt. A résztvevők online csatlakoznak az előadáshoz egy honlapon keresztül, és ott folyamatosan kérdezhetnek írásban. Ezután lájkolhatják, azaz lényegében értékelhetik egymás kérdéseit, ebből az előadó megállapíthatja, hogy melyek a legnépszerűbbek, legjobbak. Ezenfelül a közönség szintén értékelheti az előadás egyes diáit, sőt, nem kell arra hagyatkoznia, hogy az előadó éppen melyik diát vetíti eléjük, kedvükre lépdelhetnek a diakockák között.

Forrás: http://hvg.hu/Tudomany/20121123_sopreso

Késpenge az üvegen vs hullámzó tenger

Brit kutatók hetvennégy különféle zajt hallgattattak meg alanyaikkal, miközben mérték az agyi reakciókat. Bár a hangokat az agynak a „hallásfelelős” kéregrésze dolgozza fel, a kellemetlen zajok olyan agyterületet is aktiválnak, amely érzelmeket dolgoz fel. A Newcastle-i Egyetem kutatói arra jutottak, hogy a 2000 és 5000 Hz közötti frekvenciát viseli el az ember a legnehezebben. A legkellemetlenebb hang a késpenge csikordulása üvegen. Az eredmény nem véleményfelmérésen, hanem mágnesrezonancia-mérésen alapult. A „fülkínlistán” a második helyezett az üvegen megcsikorduló villa lett, a bronzérem a táblán csikorgó kréta, megelőzve a körmöt, amely csak az ötödik lett. A negyedik helyen az üveget „karistoló” vonalzó végzett. A műszeres agyi felmérésben tizenhárman vettek részt, míg egy – ugyancsak brit – augusztusi nem műszeres kutatásban kétezren. Ez utóbbinak eredménye szerint a szigetországbeliek a táblán megcsikorduló körmök zaját utálják a leginkább. Második a hányás hangja lett, a bronzérmes az autóriasztók kapták. A negyedik helyen a fogorvosi fúró zaja, az ötödiken a köpés, a hatodikon a kutyacsaholás végzett. Hetedik lett a bőgő baba, nyolcadik a teleszájás beszéd, kilencedik a fogcsikorgatás és csak a tizedik a megcsúszó kés hangja porcelán tányéron. Ami a kellemes oldalt illeti, a hullámverés hangjait kedvelik a legjobban a britek. A második helyre az ablakon kopogó esőcseppek zaját sorolták – de csakis bentről hallgatva –, a harmadikra a léptek alatt ropogó havat tették, negyedik lett a babakacaj, ötödik a madárcsicsergés, hatodik a tábornótű pattogása, hetedik egy embercsoport nevetése, nyolcadik helyen végzett a cipőtálc alatt töredező száraz avar nesze, kilencedik a macskadorombolás, tizedik pedig a távoli harangszó.

Forrás: http://www.ng.hu/Civilizacio/2012/10/utalatos_es_kellemes_zajok_a_fulnek

Befalazott kommunikáció

Budapesten is elkezdtek terjedni a falba préselt pendrive-ok, az úgynevezett „dead dropok”, amelyek a városban ismeretlenek üzengetésére alkalmasak. Az „Egy nap a városban” blog felidézi, hogy az ötlet 2010 októberében indult New Yorkból, amikor a berlini Aram Bartholl a falba préselt egy USB pendrive-ot. Nem volt rajta semmi, leszámítva a readme.txt-t, amiből kiderül, hogy mi az a dead drop, és hogyan kell használni. A dead drop lényege, hogy a közterületeken eldugott pendrive-okra bárki rámásolhat bármit, le is lehet tölteni a teljes tartalmát, lényegében egy offline fájlmegosztóként,

vagy digitális graffitiként működik, aminek a segítségével az emberek üzengethetnek egymásnak. Budapesten a dead dropokat az adattárolásban utazó Verbatim indította útnak, de az első pendrive óta már sok másik is felbukkant a MÚSZI-nél, a Castro Bisztróban, a Fogasházban, a Toldiban, a Kisüzemben és a Szatyor Bárban, de lényegében akárhol belefuthatsz egy pendrive-ba az utcán, a híd alatt, a sikátorban, bárhol.

http://hvg.hu/Tudomany/20121030_Egyre_tobb_Budapesten_a_falbol_kilogo_pen

Szabolcs Bernadett

John Cage a vasfüggöny mögött a hang szabadsága

február 17-ig a Ludwigban!

John Cage amerikai művészre sokan a 20. századi avantgárd zene egyik legnagyobb alakjaként emlékeznek vissza. Élete és munkássága valóban kiemelkedő, a művészet új fogalmának megalkotásában való aktív részvételén túl, gyakori látogatásaival részt vállalt a keleti blokk '45 utáni ellenkultúrájának megerősítésében, szabad hangjának megteremtésében. pályáját „sarlatánként” kezdte, és az új zenei hit prófétájaként végezte.

„... hamar nyilvánvalóvá vált, hogy semmi érzésem a klasszikus harmóniákhoz. imádtam minden hangot, zajokat, zörejeket, de Schönberg [osztrák zeneszerző, j.c. mestere – a szerk.] azt mondta, hogy mindig elérek egy falhoz, amit képtelen leszek átugorni” – nyilatkozta Cage egy 1986-os szombathelyi előadását követően. Szerencsére mindez nem akadályozta meg abban, hogy folytassa munkáját, sőt, tanítója egyenrangú elemekből álló 12-hang rendszerét (a dodekafóniát) továbbgondolva kidolgozta saját elméletét. az egyenértékűséget kiterjesztette a világ minden hangjára, feloldva ezzel az ún. magas művészet és a hétköznapi élet közötti képzeletbeli határt, a végtelenségig szélesítve a zene lehetőségeit.

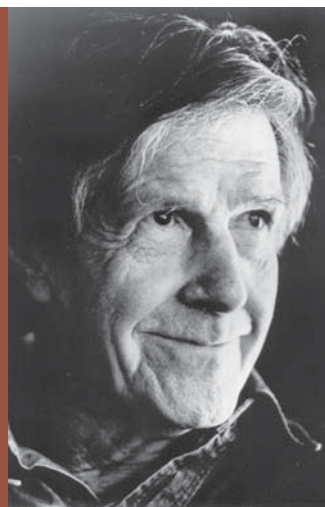
s most szabadítsuk meg észlelésünket, gondolatainkat a hétköznapi beidegződésektől, és tekintsünk mindenféle romantikus emlékedtséggel nélkül a zenére. képzeljük csak el! egy teremben ülünk, előttünk zenészek, halljuk a zongora, a hegedű hangját. egy fiatal lány énekel, kezében mikrofon, de az hamarosan a földre esik. kopp. a vendégek beszélgetni kezdenek, valaki odébb tol egy asztalt, annak fém lába hangosan karistolja a padlót. a mellettünk ülő nő nevetgél, a zongorista bekapcsol egy rádiót, majd néhány másodperc múlva leföldi, de nagy csattanással ér földet. aztán hirtelen csend lesz. figyelünk a falon lévő óra ütemes ketyegésére, s halljuk a hátsó sorban alvó

férfi hortyogását. míg az énekesünk vázát helyez egy vízzel teli fürdőkádba, mi ujjainkkal a szék karfáján dobolunk. egy kávéfőző éles sípolással jelez, a délutáni vihar zörgeti az ablakot. végül a karmester int, a darab véget ért. mit hallottunk tulajdonképpen? a véletlennek is teret engedő, a hangok és a csend arányaiból, az egyes hangok színeiből, alakjából, hosszából, hatásából építkező új harmóniát.

a kiváló szakmai koncepciót tükröző budapesti tárlaton John Cage zenei és képzőművészeti munkáit ismerhetjük meg, de a kelet-európai látogatásait, valamint a térség művészetére tett befolyását egyaránt dokumentáló jelentős anyag arra is emlékeztet: élete több volt pusztán esztétizálásnál. ezt volt hivatva hangsúlyozni David Thoreau amerikai természettudós, filozófus 1849-ben írt *a polgári engedetlenség iránti kötelességről* szóló esszéje, amely a kiállítás egyik hatásos hanginstallációjának és egyúttal központi szervező elvének is az alapját jelentette: „... minden embernek kötelessége megtagadni az együttműködést és elviselni az ezzel járó büntetést, ha az állam igazságtalan politikát folytat”. a gondolatok helyi sajátosságokkal felerősödve lelelték/lelnek visszhangra Varsó, Prága, Zágráb, Leningrád és Budapest művészetében.

a termekben sétálva gyakran éreztem azt, a program végső célja nem a bemutatott fotók, hanganyagok, filmek pusztán megtekintése. a kiállítás látogatójának talán érdemes Wittgenstein tractatusában megfogalmazott jótanácsát követni „(6.54) úgyszólván el kell hajítania a létrát, miután felmászott rajta.”

iricsek zsuzsanna

„Érzem és remélem, hogy sikerült megmutatnom az embereknek, hogy a környezetükben, az őket körülvevő hangok olyan zenét alkotnak, amely izgalmasabb, mint az, amit egy koncertteremben hallgatnának.”

Napi novella

Németh Bálint:
Berúgás és kihagyás,
avagy Szontág Imre
tündöklése (részlet II/II.)

„A mennyország szomorú.”
(K. L.)

3. Berúgás és kihagyás: tündöklés

Zavaros álomból, de a körülményekhez képest egészen tiszta fejjel ébredt fel arra, hogy a szürke pulóveres férfi véletlenül a hátához ért, amikor kiment a kocsmból. Az órájára nézett: hat óra volt. A templomban véget ért a főpróba, s most olyan gyorsan és vadul rajzottak elő onnan a gyerekek, mint leszakadt fészükéből a darazsak. Szontág Imre fölkel,

és elindult a focipályára, az úttest közepén, a felfestés vonalát követni igyekezve haladt, bár kissé nehezebbre esett egyenesen járni. Éppen időben ért a pályára, a játékot még nem kezdték el, s eleinte csodálkozva ugyan, de megőrültek neki. „Itt az Imre! Milyen volt a próba? A főműved? Gyere, csatár leszel, mert nincs csatárunk. Nem félted az öltönyöd?” A gyepp egészen kitűnő állapotban volt, a pályát korlát szegélyezte, kicsit messzebb nemrégiben felújított öltözők álltak, mellettük egy új típusú mikrobusz parkolt. A statisztikus, dacára az elfogyasztott italmennyiségnek, könnyen beleszólt a játékba. Jó helyezkedéssel próbálta kicselezni a védőket, ami nem egyszer sikerült is, így aztán a csapattársai is szívesen passzoltak neki, hogy gólhelyzethez juttassák. A védők dühösen, de nevetve ered-

tek a nyomába, ám ő olyan ügyesen kigyózott keresztül közöttük, hogy végül egyedül, tiszta helyzetben törhetett a kapura, s már csak a tehetetlennek tűnő kapuson kellett túljutnia, aki mögött ott állt a kapu, aztán a korlát, s ekkor úgy tűnt, igen, úgy tűnt, hogy minden, bizony, minden szárnyra kap, úgy tűnt, szárnyat akar növesztetni az öltöző is, és a mellette parkoló kék színű mikrobusz, úgy tűnt, a helyzetet már elképzelhetetlen kihagyni, mert a helyzet maga is szárnyat növesztett. Szontág Imre szaladt, elrohant a kapu mellett, miközben tovább vezette a labdát, „berúgtam”, mormogta lakonikusan maga elé, „berúgtam”, s szaladt tovább, szaladt, egyre lassabban és lassabban, aztán a következő pillanatban megérezte a könnyű ütést a szívére.

Pulitzer-díjas kortárs dráma a Nemzetiben! Angyalok Amerikában avagy A buzik tragédiája

Nem sokkal igazgatói kinevezése után Alföldi Róbert egy tv-interjúban azt nyilatkozta: bár tudja, hogy sokan úgy vélik, a Nemzeti Színház szerepkörébe a nagy klasszikus drámák (Katona, Madách, Vörösmarty műveinek) eljátszása tartozik, ő szeretne teret nyerni egy olyan művészeti – és nem politikai – intézménynek, amely elsődleges feladatául tud olyan gondolkodást közvetíteni az életről, ami a sokszínűséget, az odafigyelést és a toleranciát sugározza. Bízott benne, hogy képes lesz így is működni a mai magyar közegben, ahol „minden arról szól, hogy csak az egyféle a jó, és aki mást csinál, az hülye”.

S most, a 2012-es év végén Bánk Bán, Ádám, Éva, Lucifer, Csongor és Tünde helyett, egy csillámporos, fekete drag queen, egy váliumhallucinációk rabságában élő, szorongó feleség, egy hataloméhes jogász, egy republikánus mormon zsidó, egy aggódó édesanya és haláltusát vívó AIDS-es buzik állnak a színpadon. Meg persze a hófehér szárnyú angyalok. Angyalok, Amerikában. A kortárs amerikai szerző, Tony Kushner 1993-ban Pulitzer-díjat nyert kétrészes drámájának egy estés magyar interpretációjáról van szó.

Főszereplőink már valóban nem a nemzeti hagyományokból átöröklött, jól ismert személyiségek, hanem a hétköznapi hősei. Többek között a '80-as évek Reagan-i Amerikájának kétes szabadságra ítélt polgárai. Első olvasatra úgy tűnik, hogy az új, rózaszínű köntösbe bújtatott életek nem sokban különböznek elődeikétől, középpontban a kapcsolatok, az emberi és a társadalmi küzdelmek, a politika, a lét és a halál állnak. Mégis, ahogy majdnem-isteni szerepben, a gyógyszerek, drogok, vallás és lázalmok lebegő vízióangyalainak szintjén ülve figyelem az eseményeket, mintha átstrukturálna a jelentés.

Magam előtt látom egy korszak káoszának elveszett embereit, kik félelmeiktől s vágyaktól hajtott bizonytalan tapogatózásukban New York utcáin bolyongva keresik a választ. Meg-megtorpannak néha, egymásba

ütközésük kizökkenti őket a hétköznapi istentelen, megállíthatatlannak tűnő forgatagból, hogy egy szerelem, egy orrtörés, egy szakmai előmenetel vagy egy halálos betegség által súlyozott új pályán folytassák tovább kiszámíthatatlan, próféta útjukat. S ebben az állandósuló, végső cél nélküli változásban kristályosodik ki a dolgok relativitása. A biztosnak hitt pontok feloldódnak, a színészek által eljátszott kettős, hármas szerepek, a megcserélt identitások a sex and gender kérdéskörét feszegetik, míg az életér, a tárgyak, a tettek, a szavak jelekké, kétes burokká válnak. Értelmük megfoghatatlan, a metaforák, többértelmű utalások sorra bontják ki a többszörös, összemosódott jelentést. A posztmodern, labilis dimenziókban az események, az idő és a tér egyaránt összekuszálódnak, az érvényesülésért, elismerésért, hitért, életért és szeretetért küzdő szereplők nem tudnak többé különbséget tenni igazság és hallucinációk között, ahogy én sem tudom már eldönteni: egy színházi darabot, Alföldit, Kulkát, Stohlt és Udvaros Dorottyt vagy a saját életem ingoványos bizonyosságait nézem. Van valami velőtrázó kétségbeesés és eufórikus öröm ebben az állapotban. Teljes szabadság ez – a valóság AIDS-es, pénzszagú vágóhídján átél szabadság.

A látványos színpadi elemek, a változó, játékos asszociációk mindvégig élvezhetővé teszik a közel négyórás előadást, melynek a komikus helyzetek, megjegyzések ellenére is dekadenciától terhelt drámáját a darab végére sikerül kissé feloldania a rendezőnek. S hogy hogyan csapódik le mindez egy, a darabétól eltérő történelmi múlttal rendelkező, a szabadságot és a toleranciát nagyrészt csak hírből ismerő posztkommunista országban? Bizonyára mindenki más értelmezését és értékelését adja a látottaknak, amit a művészeti ismeretek túl (Alföldi fentebb idézett szándékai ellenére) a szükségesnél gyakrabban befolyásol az is, melyik oldalról nézzük az előadást. Mindenesre, szerintem, zseniális.

Iricsek Zsuzsanna

„Te Amerikába vagy szerelmes. Én utálok Amerikát, Louis! Utálok ezt az országot. Hisz az egész nem áll másból, mint nagy ötletekből, sztorikból, haladoklóból és olyan emberekből, mint te. Az a fehér rabszolgatartó, aki a nemzeti himnuszt írta, tudta, hogy mit csinál. A „szabad” szót olyan magas hangra tette, hogy senki sem tudja elérni. Ez szándékos volt. Nekem az égvilágon semmi sem tűnik kevesebbnek, mint A szabadság. Gyere be a kórházba, a 1013-as terembe, megmutatom neked Amerikát. A végső állomás, örült és hitvány. Én Amerikában élek, Louis, ez épp elég nehéz, nem kell, hogy szeressem is. De te csak tedd azt. Mindenkinek szüksége van valamire, amit szerethet.”

IKSZIKSZÍ – Az ÁLTALÁNOS VÁLLALKOZÁSI FŐISKOLA lapja, XVII. évfolyam, 2. szám • Felelős kiadó: **Antal János** főigazgató • Szerkesztőbizottság: **Kőrösligeti Zsuzsa, Germáné Vastag Györgyi, Miklós Ágnes Kata, Németh Zsuzsa** • Felelős szerkesztő: **Tarczali Patricia** • Felelősszerkesztő-helyettes: **Szabolcs Bernadett** • Rovatvezetők: Belsősegék: **Szöke Szilvia** Externáliák: **Tarczali Patricia** Arc: **Karsay Marcella** Nekem8: **Kovács Zsófia** Sport: **Süveges Péter** Kerekasztal: **Piriti Roberta** Siker: **Porcsin Zoltán** Karrier: **Nagy Tamás**

Mappa: **Szabolcs Bernadett** Kultúra: **Iricsek Zsuzsanna** • Lektor: **Miklós Ágnes Kata, Germáné Vastag Györgyi** • Korrektor: **Schaum Zsófia** • Fotós: **Csonka Elvira** • Online szerkesztő: **Süveges Péter** • Marketing és Programszervezés: **Gáll Zoltán** • Újságírók: **Csoltkó Zsuzsanna, Fazekas Zsolt** • Tördelés: **Németh Zsuzsa** • A szerkesztőség címe: **1114 Budapest, Villányi út 11-13.** • Tel.: **381 8153** • Web: **www.avf.hu/xxi** • E-mail: **ikszikszii@avf.hu** • Nyomdai munkálatok: **Optima Print Kft.** • ISSN: **1216-2728**

43 200 díjmentes perced van egy hónapban! Töltsd meg szavakkal!

26 év alatt VitaMAX Tuning tarifával,
5 000 Ft feltöltés esetén, belföldi
hálózatunkon, lakossági használatra.

csak rólad szól

**A VODAFONE NAGY ÖTLET KREATÍV
DIÁKVERSENY GYŐZTES TERVEI ALAPJÁN**

Az ajánlat 2012. október 15-től visszavonásig érhető el, új, 14-26 év közötti egyéni, előre fizető ügyfeleink részére, csak lakossági használatra. A tarifacsomag üzleti célra, illetve olyan eszközzel nem használható, amely nem rendelkezik saját kijelzővel, hangszóróval, mikrofonnal és billentyűzettel, ilyen pl. az adapter, modem. Egy Ügyfélnek maximum egy VitaMAX Tuning tarifája lehet. A kedvezmény mértékét mindig az utolsó feltöltés összege határozza meg, 30 napon belüli többszöri feltöltés esetén a felhasználási idők nem adódnak össze. A kedvezményes díjak a feltöltéstől számított 30 napig érvényesek. Amennyiben a feltöltés 3 000 Ft alatti összeggel történik, a kedvezmény elveszik, az Ügyfél perc-és SMS-díja 46,5 Ft lesz. A percdíjak normál díjas belföldi hívásokra érvényesek, a számlázás egyperces egységekben történik. A VitaMAX Tuning tarifát használó Ügyfeleinknek a VitaMAX Jutalom (a Jutalom SMS és a Jutalom Perc, kivéve Jutalom Net) valamint az 5 Szám Féláron és a Románia Kedvezmény szolgáltatások nem érhetőek el. A VitaMAX Tuning tarifa egyéb szolgáltatásaira a VitaMAX Standard tarifa díjszabása érvényes. 28 évesen átváltjuk az ügyfelet Vodafone legkedvezőbb lakossági kártyás tarifacsomagjára. A Vodafone a nyomdahibákért nem vállal felelősséget. A képek illusztrációk. További feltételek és információk az üzletekben, a belföldi hálózaton díjmentesen hívható 1270-es telefonszámon, valamint a www.vodafone.hu/tuning weboldalon.